

Ock sedan gå till skogen, sitt arbet börja må
ock hugga för en krona ock kanske höjd af två.
Om man skall hugga mera, då får man vildt gå på,
om man så skulle önska den tredje kronan nå.

Ock sedan gå mot hemmet att hvila lite grann,
ock dessa matbekymmer i spiseln, de går an.
När detta då blir färdigt, så blifver det till sist
att ligga uti kojor på lafvar¹⁾ ock på brisk.

Tag noga akt på visan, ty snart så är hon all.
Man borde väl förtjäna en sup i alla fall.
Men det är ej begärligt, när man det ej kan få;
jag får väl ändå sjunga en vers ock kanske två.

Om någon nu vill veta, hvem visan hafver gjort,
så går det an att finna hans namn inunder fort;
i skogen har han varit i trenne månars tid,
på landbostället Geholm²⁾, där bodde han i frid.

Nu kommer denne versen ni veta får hans namn;
ock om ni sen vill träffa'n, han fins i Helsingland.
Ock namnet det är Magnus, ni känner'n kanske förr;
för resten är han kommen från länet Skaraborg³⁾.

5. »Rullan går.» Beväringvisa från Helsingland.

6. Visa från Högs socken i Helsingland.

¹⁾ lafve = fällbänk.

²⁾ Geholm är ett fåbodställe ock nyodling i Bjuråker.

³⁾ Sista ordet i visan tyckes angifva melodians egentliga hemort.
För öfrigt skall hon vara diktad vintern 1877—78 af timmerkörare på
Bjuråkersskogarne.